

- 4) Vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 29. pants, to skatot kopā ar Deleģētās Regulas (ES) Nr. 241/2014 10. pantu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar Likumu Nr. 33/2015, 1. pants, kā tas ir interpretēts *Corte costituzionale* [Konstitucionālās tiesas] spriedumā Nr. 99/2018, kas ļauj kooperatīvajai bankai atlikt atmaksu uz neierobežotu laiku un pilnībā vai daļēji ierobežot atmaksājamo apjomu?
- 5) Ja Tiesa piekritīs atbildētāju ieteiktajai Eiropas tiesiskā regulējuma interpretācijai, Tiesai tiek lūgts izvērtēt Komisijas deleģētās Regulas (ES) Nr. 241/2014 10. panta likumību Eiropas līmenī, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pantu (saskaņā ar ko: "Ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs."), to skatot kopā arī ar Hartas 52. panta 3. punktu (saskaņā ar ko: "Ciktāl Hartā ir ietvertas tiesības, kuras atbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā garantētajām tiesībām, šo tiesību nozīme un apjoms ir tāds pats kā minētajā Konvencijā noteiktajām tiesībām. Šis noteikums neliedz Savienības tiesībās paredzēt plašāku aizsardzību.") un ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru par Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas papildprotokola 1. pantu?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenācijām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 241/2014 (2014. gada 7. janvāris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina saistībā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz iestāžu pašu kapitāla prasībām (OV 2014, L 74, 8. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 14. novembrī iesniedza Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen (Beļģija) – X/Belgische Staat**

(Lieta C-706/18)

(2019/C 35/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietas puses

Prasītāja: X

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 2003/86/EK⁽¹⁾, ņemot vērā tās 3. panta 5. punktu un mērķi paredzēt nosacījumus ģimenes atkalapvienošanās tiesību īstenošanai, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram attiecīgās direktīvas 5. panta 4. punkts tiek interpretēts tādējādi, ka gadījumā, ja noteiktajā termiņā nav pieņemts lēmums, valsts iestādēm ir pienākums pēc savas ierosmes izsniegt ieinteresētai personai uzturēšanās atļauju, pirms tam nekonstatējot, vai ieinteresētā persona saskaņā ar Savienības tiesību aktiem faktiski atbilst nosacījumiem, lai uzturētos Beļģijā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienoanos (OV 2003, L 251, 12. lpp.).